

N:o 35.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående pension å allmänna indragningsstaten åt vaktmästaren hos länsstyrelsen i Jönköpings län Karl Johan Jansson; gifven Stockholms slott den 2 februari 1906.

Under återopande af bilagda utdrag af protokollet öfver civil-ärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen medgifva, att vaktmästaren hos länsstyrelsen i Jönköpings län Karl Johan Jansson må för sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 600 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, under hvilken afsked från vaktmästarsysslan varder honom beviljadt.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

O S C A R.

Axel Schotte.

Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 2 februari 1906.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern STAAFF,
 Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena TROLLE,
 Statsråden: TINGSTEN,
 BIESERT,
 Friherre MARKS VON WÜRTEMBERG,
 TAMM,
 SIDNER,
 HELLNER,
 SCHOTTE,
 BERG,
 BERGSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet Schotte, yttrade:

Uti skrifvelse den 30 oktober 1905 har Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Jönköpings län gjort underdånig hemställan därom, att Eders Kungl. Maj:t täcktes vidtagna åtgärder för beredande af pension åt vaktmästaren hos länsstyrelsen i Jönköpings län Karl Johan Jansson.

Vid den underdåniga framställningen har fogats ett den 31 oktober 1905 utfärdadt läkarbetyg, utvisande, att Jansson den 22 oktober 1904 träffats af hjärnblödning med efterföljande förlamning af västra armen och benet samt oförmåga att låta urinen, hvilka symptom så småningom gått tillbaka, men att Janssons psykiska förmåga och arbetsförhet där-

efter synnerligen förminskats, i synnerhet som Jansson dessutom lede af arterioskleros.

Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande har vitsordat, att Jansson, som till följd af ålder och tilltagande sjuklighet länge saknat förmåga att på ett nöjaktigt sätt sköta sin vaktmästarbefattning, numera vore alldeles urståndsatt att fullgöra sina med nämnda syssla förenade åligganden, äfvensom framhållit, att någon lämplig person icke torde finnas villig att för de med tjänsten i fråga förenade tjänstgöringspenningar, hvilka uppginge till allenast 300 kronor för år, såsom vikarie uppehålla tjänsten.

För öfrigt har Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande beträffande Jansson meddelat: att han, enligt bifogadt frejdbetyg, vore född den 27 augusti 1838 och sålunda uppnått en ålder af 67 år; att Jansson, som den 27 november 1880 antagits till vaktmästare hos länsstyrelsen i Jönköpings län, den 15 november 1862 blifvit anställd såsom extra vaktmästare vid civildepartementets expedition, hvarest han uppgifvits hafva tjänstgjort i tre år, hvadan han nu skulle innehafva omkring 28 tjänstår; att Jansson städse ådagalagt villighet i tjänsten och efter bästa förmåga fullgjort sina skyldigheter; samt att den hjärnblödning, hvaraf Jansson träffats, efter hvad han själf förmenade, vore, om icke direkt förorsakad, så åtminstone påskyndad däraf, att Jansson, som vid det föreskrifna ordnandet af landskontorets arkiv medelst handbår verkställt flyttning af arkivalier, under detta arbete ansträngt sig mera än hans krafter och ålder tillåtit.

På grund af hvad sålunda anförts har Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande hemställt, att, ehuru Jansson icke uppnått de i nådiga brefvet den 1 juni 1877 för rätt till pension å allmänna indragningsstaten för civila ämbets- och tjänstemän samt betjante föreskrifna 35 tjänstår, pension å allmänna indragningsstaten måtte beredas Jansson med 600 kronor för år, motsvarande det belopp, hvartill hans lön med ålderstillägg uppginge.

Efter härå erhållen nådig remiss har statskontoret den 5 januari 1906 inkommit med underdånigt utlåtande och därvid anført, att, då af hvad i ärendet förekommit syntes uppenbart, ej mindre att Jansson för all framtid vore oförmögen att sköta sin ifrågavarande befattning, än äfven att lämplig vikarie för honom icke kunde för någon längre tid erhållas mot åtnjutande af endast de med befattningen förenade tjänstgöringspenningar, statskontoret funne fullgoda skäl föreligga för tillstyrkande af nådig framställning till Riksdagen om pension för Jansson; och har statskontoret hemställt, att, då enahanda pensionsbelopp, som

i detta fall föreslagits — motsvarande hvad Jansson, därest han uppnått 35 tjänstår, varit berättigad att i pension å allmänna indragningsstaten bekomma — blifvit på Eders Kungl. Maj:ts förslag af Riksdagen vid flera tillfällen beviljadt för vaktmästare hos länsstyrelser, den ifrågasatta pensionen måtte bestämmas till 600 kronor årligen.

Departements-
chefens
yttrande.

Enligt hvad jag inhämtat, har Jansson uppburit aflöning såsom extra ordinarie vaktmästare vid civildepartementets expedition för tiden från antagningsdagen den 15 november 1862 till och med den 30 juni 1864. Huruvida eller i hvad mån Jansson utöfver nämnda tid haft tjänstgöring vid civildepartementets expedition, har icke kunnat utrönas.

På grund af hvad sålunda förekommit får jag hemställa, att Eders Kungl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen medgifva,

att vaktmästaren Jansson må för sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 600 kronor att utgå från och med månaden näst efter den, under hvilken afsked från vaktmästar-sysslan varder honom beviljadt.

Denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen i nåder bifalla; och skulle nådig proposition af den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, till Riksdagen aflåtas.

Ur protokollet:

E. K. Almqvist.